

LA CADIRETA

Anglada-Guillamon (Ae-115m)

Primera:

J.M.Anglada i F.Guillamon (novembre de 1960)

Material:

20 cintes exprés, 2 plaquetes recuperables i els estreps

Aquesta via fou considerada una proesa tècnica de època, oberta per la cordada formada per en J.M. Anglada i el seu cosí F. Guillamon, atacaren sense manies el gran sostre que conforma el morro d'aquesta singular agulla cercant la major longitud. Quan ens hi enfrontem descobrim un tram acrobàtic com pocs, amb el no res sota els peus mentre el vent ens bressola com una barca a la deriva en un mar invisible conformat pel buit més absolut. L'ambient desplomat que acompanya bona part de l'ascensió és el complement ideal que acaba de donar personalitat a una de les escalades més singulars que podem gaudir a Montserrat.

En aquest cas hem entrat més a l'esquerra, pel primer llarg de la via [Guillem & Cia](#). estalviant-nos la poc interessant primera tirada de la via GAM.

- Via: Anglada-Guillamon
- Zona: Montserrat – Agulles
- Dificultat (entrant per la variant): V+/Ae (MD)
- Dificultat obligada (entrant per la variant): V/Ae
- Llargària: 115 metres
- Equipament: Via totalment equipada amb tota mena d'expansions (la majoria en bon estat)
- Material: 22 cintes exprés, un parell de plaquetes recuperables, algun cordino prim per si s'ha d'escanyar algun burí i els estreps
- Orientació: Nord
- Valoració: *****

Aproximació:

Deixem el vehicle a l'aparcament de Can Masana i prenem el GR-172 direcció al Monestir. Un cop a l'alçada de la Cadireta prenem un curt corriol pel vessant est que ens mena a peu de via, a l'inici d'una evident fissura ampla. Si volem accedir-hi per la via GAM, aquesta comença al mateix camí, tot just sota el sostre.

L1(V+)

A aquesta primera tirada guanyem el pedestal de La Cadireta aprofitant una ampla fissura que s'enfila pel vessant est. L'escalada és divertida i molt assegurada; haurem d'anar gestionant-la amb passos d'encastament de mig cos i altres sortint cap a la placa, segons demani la situació. La roca és prou ferma, tot i que a la darrera part del llarg hi trobarem una pàtina sorrenca, un xic molesta. Un cop al pedestal trobem la reunió, la nostra és pocs metres més a la dreta. 25 metres.

L2(Ae)

Tirada íntegrament en artificial, les majors complicacions les trobem al sortir d'un llavi característic, on trobarem un espit amb la plaqueta trencada (preveure un cordino prim per escanyar). La reunió la fem en un relleix molt còmode, sota el sostre, envoltats d'un ambient força desplomat. 30 metres.

L3(Ae)

Llarg estrella i que dóna sentit a l'ascensió. Un parell de peces un pèl rovellades ens permeten arribar al sostre, totalment equipat amb parabolts. Són cinc passos completament horitzontals, on ens anem allunyant de la paret i que no demanen pressa, sinó equilibri i ordre. Un cop superats el sostre no s'acaba, però guanya inclinació, facilitant-nos la progressió. Un cop superat el sostre sortim recte amunt per de seguida flanquejar cap a l'esquerra i arribar a la tercera reunió, més còmoda que la segona si cap. 15 metres.

L4(Ae)

En aquesta tirada haurem de menester alguna plaqueta recuperable. Comencem amb un tram un xic extraplomat que abandonem de seguida, amb una fàcil sortida en lliure per arribar a la reunió, una mica ala dreta. 10 metres. Podem empalmar aquest llarg amb el següent.

L5(IV-)

Sortim recte de la reunió i superem una sèrie de llavis que ens deixen al capdamunt de l'agulla. Només ens cal abastar el cim de la bola somital. Per aconseguir-ho ho fem per una placa inclinada a l'esquerra d'una fissura descomposta. 35 metres.

Descens:

Dos ràpels, un de 30 i un de 45 metres pel vessant sud primer i des del coll cap al vessant oest.

El que més m'ha agradat:

- Sensacional travessa del sostre.
- Totes les reunions estan preparades per rapelar (menys la quarta).
- Com sempre, l'estona que restes al cim contemplant l'horitzó que se t'obre al davant.